

Droga do Chrystusa

Lekcje Biblijne

Skrucha

4 - 16

(1) Jaki grzech, który jest wspomniany w poniższym wersecie-obraża Boga najbardziej?

Przyp. Salomona 8:13

Teksty Uzupełniające: Przyp. Salomona 16:5, 18, 19; 6:16-19; 21:4; 25:27; 29:23; 11:2; Psalm 101:5; 1 Samuel 2:3; Jeremiasza 9:23, 24; Obdiasza 1:4; Mateusza 23:12; Marka 9:35; Łukasza 22:26

W swoim spojrzeniu na grzechy Bóg różnie ocenia ich ogrom; w Jego osądzie, podobnie jak w pojęciu człowieka, istnieją różne stopnie winy. Lecz, mimo iż w oczach ludzkich jakiś grzech zdaje się nie mieć wielkiego znaczenia, przed Bogiem żaden grzech nie jest mały czy mało znaczący. Sąd ludzki jest niedoskonały i jednostronny. Bóg zaś osądza wszystko zgodnie ze stanem faktycznym. Pijakiem się pogardza, mówi się, że jego grzech wyłączy go z nieba, a jakże często nie piętnuje się takich wad, jak pycha, samolubstwo, chciwość! A właśnie te grzechy obrażają Boga najbardziej, ponieważ są sprzeczne z Jego charakterem i Jego nieegoistyczną miłością, która stanowi atmosferę całego nieupadłego wszechświata. Kto popadł w ciężki grzech, może odczuwać wstyd, niedosyt i potrzebę łaski Chrystusa. W pysze natomiast człowiek nie odczuwa żadnej potrzeby i zamyka serce przed Chrystusem i Jego błogosławieństwami, które przyszedł nam dać.

(2) Jaką winna być nasza modlitwa? (porównaj przykład Celnika)

Łukasz 18:13

Teksty Uzupełniające: Łukasz 5:8; 15:18-21; Psalm 51:1-12; 40:12, 13; 1 Jana 1:8-10; 2:1, 2

Skruszony celnik...uważał się za bardzo złego i inni również go za takiego uważali. Lecz on uznał swą potrzebę i z ciężarem winy i wstydu przyszedł do Boga, prosząc o łaskę. Serce jego było otwarte na działanie łaski Ducha Bożego, uwalniającej je od mocy grzechu; natomiast pełna pychy i samouwielbienia modlitwa faryzeusza pokazała, że serce jego było zamknięte na działanie Ducha Świętego.

Na skutek oddalenia się od Boga nie był on świadom swego plugawego stanu w obliczu doskonałej świętości Bożej. Niczego nie potrzebował, dlatego też nic nie otrzymał.

(3) Dlaczego o własnych siłach nie możemy stać się lepszymi?

Jan 15:5

Teksty Uzupełniające: Jana 15:1-4; 15:5-8; Galacian 5:22-25; Efezjan 5:9; Rzymian 6:22; Filipian 1:11; 1:6; 2:13; Jakub 1:17; 2 Piotra 1:2-4

Jeśli widzisz grzeszny stan swojej duszy, nie oczekuj na chwilę, gdy będziesz „lepszy”. Jakże wielu ludzi myśli, że nie są wystarczająco dobrymi, aby przyjść do Chrystusa! Czy sądzicie, że będziecie mogli o własnych siłach stać się lepszymi? „Czy Etiopczyk może zmienić swoją skórę, a lampart swoje pręgi? Tak samo czy możecie czynić dobrze, wy, którzyście się nauczyli postępować przewrotnie?” (Jer. 13:23). Jedynie w Bogu jest nasza pomoc. Nie wolno nam czekać na głębsze przeświadczenie, lepsze sposobności lub na świętość naszego charakteru. Sami nie potrafimy uczynić niczego. Musimy przyjść do Niego takimi, jakimi jesteśmy.

(4) Jaki wpływ ma grzech na sprawiedliwego który trwa w swoich przewinieniach w i w efekcie końcowym odwraca się od Boga?

Ezechiel 18:24

Teksty Uzupełniające: Ezechiel 3:20, 21; 33:12, 13, 18; Psalm 125:5; Hebrajczyków 10:38, 39; 2 Piotra 18-22

Nikt nie powinien oszukiwać się myślą, że Bóg w wielkim swym miłosierdziu zbawi i tych, którzy odrzucają Jego łaskę. Prawdziwą istotę grzechu można poznać tylko w świetle krzyża. Jeśli ludzie twierdzą, że Bóg jest zbyt dobry, aby odrzucić grzesznika, pozwólcie im spojrzeć na Golgotę. Nie było żadnego innego sposobu wybawienia ludzkości. Bez ofiary złożonej na krzyżu ludzie nie byłiby w stanie uwolnić się od mocy grzechu i zostać przywroconymi do społeczności świętych. Bez tej ofiary nie mogliby stać się uczestnikami życia

duchowego. Dlatego Chrystus wziął na siebie winę nieposłuszeństwa i cierpiał za grzeszników. Miłość, cierpienie i śmierć Syna Bożego dają pojęcie o strasznej potędze grzechu i świadczą, że nie ma ucieczki z tej mocy, tak jak nie ma nadziei na życie wieczne bez poddania się Chrystusowi.

(5) Kto jest naszym największym przykładem do naśladowania?

1 Piotra 2:21

Teksty Uzupełniające: 1 Piotra 2:22-24; 4:1; Psalm 85:13; Jan 13:15; 1 Koryntian 11:1; Efezjan 5:2; Filipian 2:5; 1 Jana 2:6; 3:16; Łukasz 9:23-25

Ci, którzy nie chcą wyrazić skruchy, czasem uniewinniają siebie, wskazując na innych chrześcijan: „Jestem tak samo dobry jak i oni. Oni nie są bardziej umiarkowani i wstrzemięźliwsi ode mnie. Tak samo lubują się w uciechach i są tak samo pobłażliwi jak ja”. Błędami innych ludzi usprawiedliwiają własne lekceważenie obowiązków. Jednak cudze błędy i grzechy nikogo nie usprawiedliwiają, gdyż Pan nie dał nam ułomnego ludzkiego wzoru. Jako przykład dał nam doskonałego Syna Bożego, wszyscy zaś, którzy krytykują cudze błędy, powinni dać najpierw dobry przykład własnym życiem. Jeżeli mają głęboką świadomość, jaki powinien być chrześcijanin, czyż tym samym nie są bardziej odpowiedzialni za własne grzechy? Ludzie dobrze wiedzą, co jest właściwe, lecz w praktyce tak nie postępują.

(6) Jakie mogą być straszne konsekwencje odrzucania błagającego głosu Ducha Świętego i zwlekania z odwróceniem się od grzechu ?

Przyp. Salomona 11:3, 5

Teksty Uzupełniające: Przyp. Salomona 6:27, 28; 16:25; 1:18; Galacjan 6:7, 8

Strzeżmy się długiego wahania. Nie zwlekajmy z odwróceniem się od grzechów i przez Jezusa szukajmy czystości serca. Zwlekanie prowadzi tysiące ludzi do utraty wieczności. Nie chcę przekonywać o wiadomej wam krótkowzroczności i niepewności życia ludzkiego,

ale zwlekanie naraża na straszne niebezpieczeństwo, nad którym za mało zastanawiamy się, albowiem nie słuchając błagającego głosu Ducha Świętego, wybieramy życie w stanie grzechu i potępienia. Grzech, jakkolwiek może się wydawać mały, stale naraża nas na niebezpieczeństwo utraty wiecznego szczęścia. To, czego my nie pokonamy, pokona nas i przyniesie nam zniszczenie.

Adam i Ewa przekonywali siebie, że tak mała rzecz, jaką jest zjedzenie zakazanego owocu, nie może spowodować tak strasznych następstw, jakie Bóg zapowiedział. Lecz ta pozornie drobna rzecz była przestępstwem nieodmiennego i świętego prawa Bożego, oddzieliła człowieka od Boga i otworzyła na świat wrota najsłabszej nędzy i śmierci. Od wieków z naszej ziemi płyną do nieba bolesne westchnienia i skargi. Wszystkie stworzenia wspólnie cierpią w konsekwencji nieposłuszeństwa człowieka. Nawet niebo odczuwa skutki tego buntu przeciwko Bogu. Golgota jest pomnikiem zdumiewającej ofiary, poniesionej dla ratowania tego, co zginęło na skutek przestępstwa boskiego prawa. Nigdy nie uważajmy grzechu za rzecz mało znaczącą.

(7) Jakie są rezultaty pielęgnowania świadomego grzechu?

Przyp. Salomona 5:22

Teksty Uzupełniające: Psalm 7:15, 16; 9:15; Jeremiasz 2:19; Kazn. Salomona 10:8; Przyp. Salomona 1:31

“Każdy przestępczy czyn, każde zaniedbanie lub odrzucenie łaski Chrystusa przynosi złe skutki. Grzechy te zatwardzają nasze serca, osłabiają wolę, ograniczają zdolności poznawcze i nie tylko znieczulają nas coraz bardziej, lecz czynią coraz mniej zdolnymi do słuchania napominającego głosu Ducha Świętego. Ludzie uspokajają swe sumienia myśląc, że w dowolnym czasie będą mogli zmienić niewłaściwe postępowanie. Lekceważą łaskawe wezwanie, sądzą że Bóg nigdy nie przestanie ich nawoływać. Wydaje się im, że nawet wówczas, gdy sprzeciwiają się Duchowi łaski i poddają wpływowi Szatana, w ostatniej tragicznej chwili zdołają odmienić życie. Sprawa nie jest taka łatwa. Wychowanie i złe nawyki całego życia tak kształtują charaktery ludzkie, że tylko niewielu ludzi pragnie upodobnić się do Chrystusa. Nawet jeden zły rys charakteru, jedno stałe pielęgnowane grzeszne pragnienie, doprowadzi w końcu do zneutralizowania całej mocy ewangelii. Każde pobłażanie złu wzmacnia niechęć duszy do

Boga. Człowiek, który w swoim życiu przejawia słabą wrażliwość i jest nieczuły na boską prawdę, zbiera tylko żniwo, które sam zasiał. W całej Biblii nie ma poważniejszego ostrzeżenia przed igraniem z grzechem, jak słowa mędrca: „Gdy grzesznym nieprawość owładnie, trzymają go więzy występku”

(8) Kiedy powinniśmy przyjąć daną nam ofertę zbawienia?

2 Koryntian 6:2

Teksty Uzupełniające: Hebrajczyków 3:7-15; 4:7; Izajasza 55:6; 48:9; Rodzaju 6:3

Chrystus jest gotowy uwolnić człowieka od grzechu. Nie chce jednak przymuszać nas. Jeżeli wskutek uporczywego trwania w grzechu wola jest całkowicie skierowana ku złemu i nie pragniemy uwolnienia się od niego, nie przyjmujemy łaski Bożej, co więcej może On wówczas uczynić? Sami powodujemy naszą zgubę, ponieważ zdecydowanie odtrącamy miłość Bożą... „Jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych” (Hebr. 3:7, 8).

(9) Jaka modlitwa jest najbardziej właściwa by zmienić motyw, intencje i pobudki grzesznego serca?

Psalm 139:23, 24

Teksty Uzupełniające: Psalm 51:10; 26:2; 5 Mojż 8,2; Joba 31:6; Przyp. Salomona 17:3; Zachariasz 13:9; 1 Piotra 1:7

Człowiek patrzy na to, co widoczne dla oczu, Pan natomiast patrzy na serce” (I Sam. 16:7), na serce pełne sprzecznych wzruszeń—radości i smutku, uporu i niestałości, serce, które jest siedzibą nieczystości i zdrady. Bóg zna pobudki serca, jego zamiary i cele. Udaj się do Niego ze swoją splamioną duszą. Otwórz ją przed Jego wszystko widzącym okiem i wołaj: „Zbadaj mnie, Boże, i poznaj me serce; doświadcź i poznaj moje troski, i zobacz, czy jestem na drodze nieprawej, a skieruj mnie na drogę odwieczną” (Psalm 139:23, 24). Wielu ludzi przyjmuje intelektualną religię, pewną formę pobożności, przy której serce

pozostaje nieczyste. Módlmy się jednak gorliwie: „Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste i odnow w mojej piersi ducha niezwykłego” (Psalm 51:12). Postępujemy szczerze z własną duszą. Bądźmy tak gorliwi i wytrwali jak gdyby zależało od tego doczesne życie, jest to bowiem sprawa między Bogiem a naszą duszą i musi być na zawsze rozstrzygnięta. Żłudna nadzieja nas zgubi.

(10) Wymień pięć najważniejszych korzyści studiowania Słowa Bożego?

2 Tym. 3:15-17

Teksty Uzupełniające: Jan 17:17; Psalm 119:9, 24, 41, 105, 130, 160, 165; Rzymian 15:4; 1 Koryntian 10:11; Przyp. Sal. 4:20-22

Badajmy Słowo Boże z modlitwą. To słowo ukazuje nam w prawie Bożym i życiu Chrystusa wielkie zasady świętości, „bez której nikt nie zobaczy Pana” Ono przekona nas o grzechu i objawi drogę zbawienia. Zwróćmy uwagę na to, gdy głos Boga przemawia do naszej duszy.

(11) Co Bóg czyni dla nas poprzez postać Chrystusa?

2 Kor. 5:19

Teksty Uzupełniające: Jan 17:23; 1 Tymoteusza 3:16; Rzymian 5:10, 11; 3:24-26; 1 Jana 2:1, 2; 4:10; Izajasz 43:25; Psalm 103:10-12; Efezjan 2:14-16

Nie oddawajmy się rozpacz, gdy dostrzegamy ogrom grzechu, a siebie w swoim grzesznym stanie. Chrystus przyszedł, aby ratować właśnie grzeszników. Nie musimy zjednywać Boga z sobą, lecz—o cudowna miłości!—Bóg w Chrystusie „pojednał z sobą świat”... On sam pociąga swoją czułą miłością zbłąkane dzieci. Żaden z rodziców na ziemi nie mógłby wykazać tyle cierpliwości dla błędów swoich dzieci, ile Bóg okazuje ludziom, których chce ratować. Nikt nie może wstawić się za winowajcą serdeczniej niż to uczynił Chrystus. Żadne ludzkie usta nie wypowiedziały bardziej czułych prośb do pielgrzymującego człowieka niż On. Wszystkie Jego obietnice i przestrogi są tchnieniem niewypowiedzianej miłości.

(12) Kogo Jezus przyszedł zbawić?

1 Tym 1:15

Teksty Uzupełniające: Rzymian 5:8-11; Mateusz 9:13; 18:11; Łukasz 19:10; 1 Jana 3:5, 8; 4:10

Gdy Szatan podsuwa myśl, że jesteś wielkim grzesznikiem, spójrz na Odkupiciela i mów o Jego zasługach. Jedynie w ich świetle znajdziemy pomoc. Uznajmy nasze grzechy, lecz Szatanowi odpowiedzmy: „że Chrystus Jezus przyszedł na świat zbawić grzeszników” i że ty możesz być uratowany przez Jego niezrównaną miłość.

(13) Kto będzie tym, który kocha Boga najmocniej?

Łukasz 7:43, 47

Teksty Uzupełniające: Rzymian 5:20; Jan 21:15-17; 1 Jana 3:18; Izajasz 1:18, 55:7; Mateusz 18:33; 10:8; Przyp. Sal. 10:12

Jezus zadał Szymonowi pytanie dotyczące dwóch dłużników. Jeden z nich był winien swemu panu małą, drugi dużą kwotę; pan darował obydwóm. Teraz zapytał Chrystus Szymona: „Który więc z nich będzie go bardziej miłował? A Szymon odpowiadając, rzekł: „Sądzę, że ten, któremu więcej darował” (Łuk. 7:42, 43). Byliśmy wielkimi grzesznikami, lecz Chrystus umarł, abyśmy dostąpili odpuszczenia. Zasługi Jego ofiary wystarczają do pojednania nas z Ojcem. Ci, którym On najwięcej odpuści, najmocniej Go będą miłować i staną kiedyś w wieczności najbliżej Jego tronu, by sławić Go za wielką miłość i bezgraniczną ofiarę. Gdy w pełni zrozumiemy miłość Bożą, pojmiemy także i zbrodniczy charakter naszego grzechu. Gdy uzmysłowimy sobie znaczenie bezgranicznej ofiary, którą poniósł dla nas Chrystus, serca nasze owionie uczucie skruchy i żalu.

Rozumiem że skrucha jest prawdziwym żalem za grzech a nie strachem przed karą jaka może przyjść.

Zaznacz:

Tak

Niezdecydowany

*Jestem wdzieczny Jezusowi za dar skruchy, którą On włożył
w moje serce i chcę iść tym śladem.*

Zaznacz:

Tak

Niezdecydowany

Pobierz bezpłatne lekcje - www.bible-lessons.org

Studium biblijne (C) Merlin Beerman - www.RevelationPublications.com

Zachęcamy do kopiowania i dzielenia się tymi materiałami z innymi. Jendakże studium biblijne nie może być zmienione ani sprzedawane bez pisemnego zezwolenia Wydawcy jak również każdy ze zmienionych egzemplarzy musi być opatrzony prawami autorskimi.

Tekst Adaptacja Droga do Chrystusa przez E.G. White

Ilustracije (C) Goodsalt - www.goodsalt.com